

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 (Α)

¹ Αρχή τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

¹ Αρχή του Ευαγγελίου του Ἰησοῦ Χριστοῦ, του ενανθρωπήσαντος Υἱοῦ του Θεοῦ ἐγίνε ο Ἰωάννης·

² Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου·

² σύμφωνα με εκείνο που ἔχει γραφὴ στους προφῆτας περί του Ἰωάννου του Προδρόμου· “Ἰδοὺ ἐγώ, λέγει ο Θεός δια του προφήτου Μαλαχίου, ἀποστέλλω τον αγγελιοφόρον μου ὀλίγον ενωρίτερα ἀπὸ σε, ο οποίος και θα προπαρασκευάση την οδὸν σου (δηλαδή τας ψυχὰς και τας καρδίας των ανθρώπων) δια να σε υποδεχθούν”.

³ φωνὴ βοᾶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,

³ Και ο σταλμένος αὐτός ἀπὸ τον Θεόν αγγελιοφόρος εἶναι εκείνος, δια τον οποίον ο προφήτης Ησαΐας εἶπε· “Φωνὴ ἀνθρώπου, ο οποίος βοᾶ εἰς ἐρημον· ετοιμάσατε τὴν οδὸν Κυρίου· κάμετε ευθεῖς τους δρόμους του (ευθύνατε τας καρδίας σας)”.

⁴ ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

⁴ Ἐγίνε δε ο Ἰωάννης ἀρχὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, βαπτίζων εἰς τὴν ἐρημον και κηρύσσων βάπτισμα εἰς πιστοποίησιν τῆς μετανοίας, δια να λάβουν οἱ βαπτιζόμενοι τὴν ἄφεςιν των ἁμαρτιῶν, ὅταν θα ἐδέχοντο τον ἐρχόμενον μετ' ὀλίγον Μεσσίαν.

⁵ καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ’

⁵ Και ἐπήγαιναν πρὸς αὐτὸν οἱ κάτοικοι ολοκλήρου τῆς Ἰουδαίας και οἱ Ἱεροσολυμίται και ἐβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτὸν στον Ἰορδάνῃ ποταμὸν, ἐξομολογούμενοι συγχρόνως τὰς ἁμαρτίας των.

αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

⁶ ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης
ἐνδεδυμένος τρίχας
καμήλου καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων
ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

⁷ καὶ ἐκήρυσσε λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός
μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ
εἰμὶ ἰκανὸς κύψας λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ.

⁸ ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς
ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ
βαπτίσει ὑμᾶς ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

⁹ Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς
Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν
Ἰορδάνην.

¹⁰ καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε
σχίζομένους τοὺς
οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα
ὡς περιστερὰν
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν·

¹¹ καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
σοὶ εὐδόκησα.

⁶ Εφορούσε δε ο Ιωάννης ένδυμα από
τρίχας καμήλου και είχε δερματίνην
ζώνην γύρω από την μέσην του και
έτρωγε ακρίδες και μέλι άγριον.

⁷ Και εκήρυττε λέγων· “έρχεται ύστερα
από εμέ εκείνος που είναι ισχυρότερός
μου και του οποίου εγώ δεν είμαι
άξιος να σκύψω και να λύσω το λουρί
των υποδημάτων του.

⁸ Εγώ μεν σας εβάπτισα με νερό, αυτός
όμως θα σας βαπτίση με Πνεύμα
Αγιον”.

⁹ Και κατά τας ημέρας εκείνας ήλθε ο
Ιησούς από την Ναζαρέτ της
Γαλιλαίας και εβαπτίσθη από τον
Ιωάννην στον Ιορδάνην.

¹⁰ Και αμέσως όταν εβγήκε από το
νερό, είδε να σχίζονται οι ουρανοί και
το Πνεύμα του Θεού, ωσάν περιστέρα,
να κατεβαίνη εις αυτόν.

¹¹ Και ήλθε φωνή από τον ουρανούς,
που έλεγε· “συ είσαι ο Υιός μου ο
αγαπητός, στον οποίον εγώ έχω
τελείως ευαρεστηθή”.

12 Καὶ εὐθέως τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον·

13 καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ

15 καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·

17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

12 Και αμέσως το Πνεύμα το Αγιον ωδήγησεν αὐτόν εις την ἔρημον.

13 Και ἔμεινεν ἐκεῖ εις την ἔρημον σαράντα ἡμέρας πειραζόμενος ἀπὸ τον Σατανάν, χωρὶς οὔτε ελάχιστον να υποχωρήση στους πειρασμούς· και ἦτο ἐκεῖ μαζή με τα θηρία της ερήμου, οι δε ἄγγελοι του Θεοῦ τον υπηρετούσαν.

14 Όταν δε ο Ιωάννης συνελήφθη κατὰ διαταγὴν του Ηρώδου Αντίπα και παρεδόθη εις την φυλακήν, ἦλθεν ο Ιησοῦς εις την Γαλιλαίαν και εκήρυττε το χαρμόσυνον μήνυμα της βασιλείας του Θεοῦ.

15 Και ἔλεγεν ὅτι, “συνεπληρώθη ο ωρισμένος χρόνος και η βασιλεία του Θεοῦ, που θα ιδρυθῆ ἀπὸ τον Μεσσίαν, ἔχει πλησιάσει. Μετανοεῖτε, λοιπόν, και πιστεύετε στο ευαγγέλιον, το οποίον ἐγὼ σας κηρύττω”.

16 Ενώ δε περιπατούσε κοντά εις την θάλασσαν της Γαλιλαίας εἶδε τον Σιμωνα και τον Ανδρέαν, τον ἀδελφὸν του Σιμωνος, οι οποίοι ἐρίπταν το δίκτυον εις την θάλασσαν, διότι ἦσαν ψαράδες.

17 Και εἶπε προς αὐτούς ο Ιησοῦς· “ελάτε κοντά μου και ἐγὼ θα σας κάμω ικανούς να γίνετε ψαράδες ἀνθρώπων” (να ἐλκύετε δηλαδή με το θείον κήρυγμα τους ἀνθρώπους εις την βασιλείαν του Θεοῦ).

18 καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.

18 Ἀμέσως δε εκείνοι (με πίστιν προς τον Διδάσκαλον και ενθουσιασμόν δια το ἔργον στο οποίον τους εκαλούσε, καίτοι δεν ἴσαν ἀκόμη εις θέσιν να το εννοήσουν) ἀφήκαν τα δίκτυά των και τον ηκολούθησαν.

19 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα,

19 Και προχωρήσας ὀλίγον ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδε τον Ἰάκωβον τον υἱὸν του Ζεβεδαίου και τον Ἰωάννην τον ἀδελφὸν του, οι οποίοι ἴσαν στο πλοῖον και ετοίμαζαν τα δίκτυα.

20 καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαιὸν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

20 Και ἀμέσως τους ἐκάλεσε. Εκείνοι δε ἀφήκαν τον πατέρα των Ζεβεδαιὸν στο πλοῖον με τους μισθωτοὺς ἐργάτας και τον ηκολούθησαν.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.

21 Και ἐπροχώρησαν και εισηλθαν εις την Καπερναοὺμ. Και ἀμέσως κατὰ την ἡμέραν του Σαββάτου ἐπήγεν εις την συναγωγὴν και ἐδίδασκε.

22 καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

22 Και εθαύμαζαν πολὺ δια την διδασκαλίαν του, διότι ἐδίδασκεν ὡς διδάσκαλος που ἔχει πρωτοφανή σοφίαν και κύρος και ὄχι ὅπως οι Γραμματεῖς (οι οποίοι ἐζητούσαν να στηρίζουν την διδασκαλίαν των στο κύρος ἄλλων ἀρχαιοτέρων ραββίνων και ἐδίδασκαν συνήθως ἐπουσιώδη, πολλές φορές δε ἀντίθετα προς ὅσα εἶχαν γραφή ἀπὸ τους Προφῆτας).

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν

23 Κατὰ την ὥραν δε ἐκείνην εὐρίσκετο εις την συναγωγὴν ἕνας ἄνθρωπος, ο

πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε

οποῖος εἶχε κυριευθῆ ἀπὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ εφώναξε με το στόμα αὐτοῦ το πονηρόν πνεῦμα

²⁴ λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

²⁴ καὶ εἶπεν· “ἀφησέ μας· ποιά σχέσις ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχη μεταξὺ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μας καταδικάσῃς καὶ νὰ μας ρίψῃς εἰς τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν; Γνωρίζω ποῖος εἶσαι· εἶσαι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἅγιος, ὁ αφιερωμένος στὸν Θεόν καὶ τὸ ἔργον του”.

²⁵ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

²⁵ Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε αὐτό λέγων· “κλείσε τὸ στόμα σου καὶ φύγε ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν”.

²⁶ καὶ σπαράζαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράζαν φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

²⁶ Καὶ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἀφοῦ συνετάραξε τὸν δαιμονιζόμενον καὶ με τὸ στόμα ἐκείνου ἐκράξε καὶ εφώναξε δυνατὰ, ἐφυγε ἀπὸ αὐτόν.

²⁷ καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· Τί ἐστὶ τοῦτο; τίς ἢ διδαχὴ ἢ καινὴ αὐτῆ, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

²⁷ Καὶ ὅλοι κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλην ἐκπληξιν καὶ θαυμασμόν διὰ τὸ γεγονός, ὥστε νὰ συζητοῦν μεταξὺ των καὶ νὰ λέγουν· “τί εἶναι αὐτὸ τὸ καταπληκτικόν θαῦμα, ποὺ εἶδαμε; Ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ νέα πρωτάκουστος διδασκαλία; Διότι αὐτός με ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ὄχι μόνον διδάσκει, ἀλλὰ καὶ διατάσσει τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ ὑπακούουν εἰς αὐτόν”!

²⁸ καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

²⁸ Καὶ με μεγάλην ταχύτητα ἐξηπλώθη ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

²⁹ Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν

²⁹ Καὶ ἀμέσως ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἦλθαν στὸ σπίτι τοῦ

Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου
μετὰ Ἰακώβου καὶ
Ἰωάννου.

Σιμωνος και του Ανδρέου μαζί με τον
Ιάκωβον και τον Ιωάννην.

³⁰ ἢ δὲ πενθερὰ Σίμωνος
κατέκειτο πυρέσσουσα,
καὶ εὐθέως λέγουσιν
αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

³⁰ Η δε πενθερά του Σιμωνος ήτο
κατάκοιτος με πυρετόν. Και αμέσως
του άκαμαν λόγον δι' αυτήν.

³¹ καὶ προσελθὼν ἤγειρεν
αὐτὴν κρατήσας τῆς
χειρός αὐτῆς· καὶ ἀφήκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός εὐθέως,
καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

³¹ Και αυτός επλησίασε εις την κλίνην
της, την επιασε από το χέρι, την
εσήκωσε και αμέσως την αφήκεν ο
πυρετός, και εντελώς υγιής τους
υπηρετούσεν.

³² Ὀψίας δὲ γενομένης,
ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος, ἔφερον
πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς
δαιμονιζομένους·

³² Αργά δε το απόγευμα, μετά την
δύσιν του ηλίου (όταν πλέον είχε
περάσει η αργία του Σαββάτου),
έφεραν προς αυτόν όλους τους
ασθενείς και τους δαιμονιζομένους.

³³ καὶ ἦν ἡ πόλις ὅλη
ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν
θύραν·

³³ Και ὅλη η πόλις ήτο συγκεντρωμένη
έξω από την θύραν της οικίας.

³⁴ καὶ ἐθεράπευσε
πολλοὺς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις, καὶ
δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε,
καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ἤδεισαν
αὐτὸν Χριστὸν εἶναι.

³⁴ Και εθεράπευσε πολλούς, που
έπασχαν από διάφορα νοσήματα και
πολλά δαιμόνια εξεδίωξε. Δεν άφινε
δε τα δαιμόνια να ομιλούν δι' αυτόν,
διότι εγνώριζαν ότι αυτός είναι ο
Χριστός και δεν ήθελε την μαρτυρίαν
των ακαθάρτων πνευμάτων.

³⁵ Καὶ πρωτὶ ἔννυχα λίαν
ἀναστὰς ἐξῆλθε καὶ
ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον
τόπον, κάκεῖ προσηύχετο.

³⁵ Και πρωϊ-πρωϊ, ενώ ακόμη ήτο
νύχτα, εσηκώθη, εβγήκεν από την
πόλιν και επροχώρησεν εις έρημον
τόπον και εκεί προσηύχετο.

³⁶ καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ,

³⁶ Ο δε Σιμων και ὄσοι ήσαν μαζί με
αυτόν έτρεξαν, δια να τον εύρουν.

³⁷ καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες σε ζητοῦσι.

³⁷ Και αφού τον ἤρσαν του λέγουν, ὅτι “ὄλοι σε ζητοῦν εἰς την πόλιν”.

³⁸ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

³⁸ Και ἐκεῖνος τους εἶπεν· “ας υπάγωμεν εἰς τὰς γύρω κωμοπόλεις, δια να κηρύξω και ἐκεῖ, διότι δι' αὐτὸν ἄλλωστε τον σκοπὸν εβγήκα ἀπὸ την πόλιν”.

³⁹ καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

³⁹ Και ἐκήρυσσε κατὰ συνέχειαν εἰς τὰς συναγωγὰς των εἰς ὅλην την Γαλιλαίαν και ἐξεδίωκε τὰ πονηρὰ πνεύματα ἀπὸ τους δαιμονιζομένους.

⁴⁰ Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαι με καθαρίσαι.

⁴⁰ Και ἐρχεται πρὸς αὐτὸν κάποιος λεπρός, ὁ οὐοῖος γονατιστὸς ἐμπρὸς του τον παρακαλοῦσε και του ἔλεγε ὅτι “εάν συ θέλῃς ἡμπορεῖς να με καθαρίσης, και να με απαλλάξῃς ἀπὸ την φοβερὰν ἀσθένειάν μου”.

⁴¹ ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι·

⁴¹ Ὁ δε Ἰησοῦς (βλέπων την μεγάλην πίστιν και την παρρησίαν του ἀνθρώπου αὐτοῦ) τον ευσπλαγχνίσθη, ἀπλωσε το χέρι, τον ἤγγισε και του λέγει· “Θελω· γίνε καθαρός”.

⁴² καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἢ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

⁴² Και ἀμέσως μόλις ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτοῦς τους λόγους, ἐφυγε ἀπὸ ἐκεῖνον ἢ λέπρα και ἐγινε τελείως καθαρός και υγιής.

⁴³ καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ·

⁴³ Και ἀφοῦ του ωμίλησε με ἔντονον και ἀσθηρόν ὕφος να μη ἀποκαλύψη αὐτόν ὡς εὐεργέτην του, τον ἐβγαλε ἐξω ἀπὸ το μέρος, ὅπου εὐρίσκοντο και του εἶπε·

⁴⁴ Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλ' ὕπαγε

⁴⁴ “πρόσεχε να μη εἶπῃς εἰς κανένα τίποτε, ἀλλὰ πῆγαινε δείξε τον εαυτόν

σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

σου στον ιερέα και πρόσφερε δια τον καθαρισμόν σου από την λέπραν αυτά που διέταξε ο Μωϋσῆς, ώστε η εξέτασις του ιερέως και η προσφορά του δώρου σου, να χρησιμεύσουν ως μαρτυρία και βεβαίωσις ὅτι έγινες τελείως υγιής”.

⁴⁵ ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ’ ἐξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

⁴⁵ Αλλά εκείνος, μόλις ἐξήλθε, ἤρχισε να διαλαλή πολλὰ περὶ του Ἰησοῦ και να διαφημίζη το γεγονός, ὥστε ο Κύριος να μη ἠμπορή πλέον να εἰσέρχεται φανερά εἰς την πόλιν δια το πλήθος, που τον περιεκύκλωνεν. Αλλά ἔμεινε ἐξω εἰς ἐρήμους τόπους. Και παρ’ ὅλον τούτο, ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τα μέρη.